Faber, Aegidius: Speculum Exemplorum
Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>, 1. März 1490 Seite 261

cte sūt orare ꝑ nobis. ⁊ a p̄sbiterꝭ celebrari
missas ⁊ psalmos a clericꝭ decātari.
Talis equꝰ erat sup quē ascē LXIII
dit infelix ille mathisconensis comes. de q̄
refert petrꝰ abbas cluniacēsis in libro mi/
raculoꝝ ꝙ cū militē q̄ndā iniuste occidissꝫ
⁊ bona eiꝰ occupās heredes eiꝰ exheredas/
set apparuit ei miles occisus terribiliter se/
mel ⁊ iteꝝ admonēs vt saltē ablata heredi
bus suis restitueret. Q̄d cū dixissꝫ aliq̄bꝫ d̄
suis illi hoc somniū ⁊ friuolū reputauerūt
Tūc tercia vice terribiliꝰ apparēs occisus
assignauit ei diē q̄ vellet nollet traheret̃ ali
bi rn̄surꝰ. Tūc fritꝰ vocauit magnā mlͭtitu
dinē armatoꝝ visa exponēs. ⁊ rogans vt si
aliquā violētiam sibi viderēt fieri subueni
rēt. Cū g̊ assigta die in ꝓprio palatio reside
ret mlͭtis militibꝫ diuersi ordīs ꝯstipatꝰ re/
pēte ignotꝰ hō insidēs eq̄ ꝑ ostiū palatij in/
gressus cūctꝭ videntibꝫ ⁊ āmirātibꝫ vsqꝫ ad
ipm ꝑuenit. dicēs se velle ei colloq̄ impās
ei vt surgeret ⁊ se seq̄ret̃. q̄ visibili potētie n̄
valēs resistere surrexit ⁊ vsqꝫ ad ostium do
mꝰ ꝓcessit vbi equū paratū inuenit quē ius
sus stati ascēdit. cuiꝰ habenas ille accipiēs
q̄ ꝓpter illū venerat velocissimo cursu ꝑ ae
ra cūctis vidētibꝫ ferri cepit. Ille aūt mise
rabiliṫ clamās succurrite ciues succurrite
totā ciuitatē ꝯmouit. Oēs aūt currētē euꝫ
ꝑ aera ꝯspexerūt q̄ꝫdiu naturali oclͦꝝ acie
potuerūt. Sicqꝫ tādē subtractꝰ visibꝫ hoīꝫ
factꝰ est eternꝰ sociꝰ demonū. LXIIII
Ad ꝯseruandā sanitatē nihil efficacꝰ fa
cit q̄ꝫ cibi ⁊ potꝰ idētitas ꝯṡuata. Varia ei
fercula variaꝝ sunt natãꝝ. Ois aūt talͭ va
rietas parit hūoꝝ repugnātiā. ⁊ oīs hūoꝝ
repugnātia repugnat sanitati. Vn̄ elegan
tissime ⁊ prudētissime rn̄dit q̄daꝫ de nostrꝭ
adolescētibꝫ geluacēsi epo eū īterrogāti vn̄
ꝯtigerat ꝙ sanior ⁊ pulcrior eēt in claustro
q̄ꝫ solebat esse in seclͦo. q̄r inq̄t vniformiter
viuo ⁊ decēter De quoꝝ p̄mo habeo vt sa/
nus sim. de scd̄o vt pulcer sim. In seclͦo ei
viuebā tā deformiṫ q̄ꝫ multiformiṫ. de q̄rū
p̄mo turpitudo nascit̃ etiā corpalͭ. de scd̄o
egritudo. Perrexit q̄rere di. Quid g̊ come
disti hodie. Satis inq̄t. Quid heri. Silr
satis. Nō q̄ro inq̄t de q̄ntitate sed de q̄lita/
te. Quid comedisti heri q̄d hodie Heri in
q̄t comedi pisa ⁊ olera. ⁊ hodie olera ⁊ pisa
cras aūt comedā pisa cū oleribus postera
olera cum pisis, Vide g̊ q̄ꝫ pulcro circuitu
eandē sentētiā circūduxit vt varijs modis
ostenderet eadē sꝑ dieta vti q̄ p̄stat corpori
sanitatē ⁊ pulcritudinē.
Ex eccle. et triparti. historia. LXV

Uoi fabulā non
a fabulā sed rē gestā de iohe aplͦo ⁊
memorijs oīm traditā. Cū pꝰ do
miciani tyrāni obitum de pathmos insula
ephesum rediret. ⁊ rogabat̃ etiā vicinas lu
strare ꝓuincias q̄ vel ecclͦias fundaret in q̄
bus nō erāt locꝭ. vel in q̄bꝫ erāt sacerdotibꝫ
ac mīstris īstrueret ꝭm q̄d ei de unoquoqꝫ
sp̄ūssanctꝰ indicasset. Cū g̊ venissꝫ ad quā
dā vrbē haud lōge positā oībꝫ ecclͦiasticꝭ so
lenniter adipletis vidit iuuenē quendā va
lidū corpe ⁊ vultu elegantē. sed ⁊ aīo acreꝫ
nimis Respiciēsqꝫ ad epm q̄ nuꝑ fuerat or
dinatus. Hunc inq̄t tibi summo studio cō
mēdo sub testimōio xp̄i ⁊ totꝰ ecclͦie. Hūc
ille suscipiēs. oēm se adhibituꝝ sicut p̄cipi
ebat diligentiā pollicet̃. Sꝫ iteꝝ atqꝫ iterū
eadē sepiꝰ repetēs iuuenē ꝯmēdabat atten
tiꝰ. ⁊ post hec ephesum redijt. Tū vo p̄sbiṫ
in domū suā adolescētē suscepit ꝯmēdatuꝫ
⁊ cū oī diligētia nutrit. fouet. ad vltimum
etiā baptismi gratiā tradit. Post hec iā ve/
lut cōfidēs gratie qua fuerat ꝯmunitꝰ pau
lo indulgētius habere iuuenē cepit. Sꝫ il
le immatura libertate potitꝰ ꝯtinuo ꝑ eq̄/
uos quibꝫ luxus ⁊ desidia cordi est amare
vitia ⁊ corrupte vie incedere tramitē ꝑdo/
cet̃. Et p̄mo q̄dē ꝯuiuioꝝ illecebris decipi
tur. inde nocturnis eum furtis socium sibi
ꝑticipēqꝫ ꝯstituūt. post hec iam ad maiora
flagicia ꝑtrahūt. Interea sensim iuuenis
formabat̃ ⁊ instituebat̃ ad scelera et q̄ esset
acer ingenio sicut equus infrenis ⁊ validꝰ
duris morsibꝫ obfirmatis. recti itinerꝭ line
am derelinq̄ns rectore ꝯtēpto rabido cur
su totꝰ fert̃ in p̄ceps. Ita succedētibꝫ tꝑibꝫ
perit. Dedignat̃ iā de ꝑuis sceleribꝫ cogita
re. grādia molit̃ ⁊ ex integro ꝑditōni se tra/
dens nulli se inferiorē esse in flagitijs patit̃
Deniqꝫ illos ipsos q̄ prius mgr̄i criminuꝫ
fuerāt discipl̄os facit. ⁊ latronū ex his tur
mas q̄bꝫ ipse rex p̄nceps violētꝰ p̄essꝫ insti/
tuit. ⁊ cū his oī crudelitate grassat̃. Veruꝫ
tempore elapso cum rei ita poposcisset vti/
litas inuitatur iteꝝ ad illā vrbem iohānes
Et cū cetera quoꝝ gratia venerat ordinas
set, Age inq̄t o epe depositū repsenta q̄d ti

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-114/0261
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG